

UOHSX00BZRTM

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0194/2018/VZ-03955/2019/321/EDo

Brno 28. února 2019

V řízení o rozkladu ze dne 28. 11. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne a podaném navrhovatelem –

- **INFRAPROJEKT s.r.o.**, IČO 04476476, se sídlem Nezamyslova 2801/26, Židenice, 615 00 Brno, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 18. 9. 2018 Mgr. Zuzanou Tinhoferovou, advokátkou advokátní kanceláře Tinhoferová, se sídlem Staňkova 557/18a, 602 00 Brno, zapsanou v seznamu ČAK pod ev. č. 14201,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0339/2018/VZ-32367/2018/513/IHl ze dne 6. 11. 2018, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 24. 8. 2018 na návrh z téhož dne podaný výše jmenovaným navrhovatelem ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 – Nusle,

učiněných při uzavírání „**Rámcové dohody na výkon stavebního dozoru pro zakázky většího rozsahu staveb pozemních komunikací**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 17. 4. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 4. 2018 pod ev. č. Z2018-012101, ve znění oprav ze dne 25. 5. 2018, 8. 6. 2018, 21. 6. 2018 a 23. 7. 2018; v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 21. 4. 2018 pod ev. č. 2018/S 078-174140, ve znění oprav uveřejněných dne 25. 5. 2018, 8. 6. 2018, 21. 6. 2018 a 25. 7. 2018,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0339/2018/VZ-32367/2018/513/IHI ze dne 6. 11. 2018

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, (dále jen „**zadavatel**“) zahájilo podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“)¹ dne 17. 4. 2018 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení do Věstníku veřejných zakázek otevřené řízení na uzavření „Rámcové dohody na výkon stavebního dozoru pro zakázky většího rozsahu staveb pozemních komunikací“, jež bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 4. 2018 pod ev. č. Z2018-012101, ve znění oprav ze dne 25. 5. 2018, 8. 6. 2018, 21. 6. 2018 a 23. 7. 2018; v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 21. 4. 2018 pod ev. č. 2018/S 078-174140, ve znění oprav uveřejněných dne 25. 5. 2018, 8. 6. 2018, 21. 6. 2018 a 25. 7. 2018 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Podle oznámení o zahájení zadávacího řízení jde o veřejnou zakázku na služby s předpokládanou hodnotou 330 mil. Kč bez DPH.
3. Proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky podal námitky ze dne 31. 7. 2018 dodavatel INFRAPROJEKT s.r.o., IČO 04476476, se sídlem Nezamyslova 2801/26, Židenice, 615 00 Brno, (dále jen „**navrhovatel**“), jež byly zadavateli doručeny téhož dne.
4. Zadavatel rozhodnutím ze dne 14. 8. 2018 námitky navrhovatele odmítl. Toto rozhodnutí bylo navrhovateli podle doručky datové zprávy doručeno 15. 8. 2018.
5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval postup zadavatele při stanovení zadávacích podmínek za zákonný, podal návrh ze dne 24. 8. 2018 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“).
6. Navrhovatel ve svém návrhu brojil mimo jiné proti postupu zadavatele při stanovení zadávacích podmínek týkajících se jím tvrzené nemožnosti srovnatelného nacenění nabídkové ceny, nezákonnosti prokazování kvalifikačních předpokladů, nejasně vymezeného

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení na veřejnou zakázku, v daném případě ve smyslu § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

požadavku na složení realizačního týmu a záměny pojmů a požadavků u pozice „asistent specialista v oboru geotechnika“.

II. Napadené rozhodnutí

7. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0339/2018/VZ-32367/2018/513/IHI ze dne 6. 11. 2018 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým podle § 265 písm. a) zákona zamítl návrh navrhovatele v částech týkajících se nemožnosti srovnatelného nacenění nabídkové ceny – vyjma bodu 38. této části návrhu, nezákonnosti prokazování kvalifikačních předpokladů, nejasně vymezeného požadavku na složení realizačního týmu a záměny pojmů a požadavků u pozice „asistent specialista v oboru geotechnika“ – vyjma bodu 69. této části návrhu, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
8. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad mimo jiné uvedl, že podle jeho mínění byly informace poskytnuté zadavatelem dostačující a na jejich základě mohli dodavatelé zpracovat svoji cenovou nabídku. Zadavatel v příloze zadávací dokumentace – v tabulce soupisu prací – určil složení pracovního týmu, stanovil názvy pozic, ke každé pozici přiřadil počet měsíců a počet dnů v měsíci, kdy daná osoba bude nasazena. Účastník pak měl do tabulky vyplnit jím kalkulovanou denní sazbu a celkovou cenu za daného člena týmu (vynásobením počtu dnů a denní sazby). Do této denní/týdenní sazby měl uchazeč zakalkulovat i tzv. další běžné služby, tj. včetně kanceláří a dalšího vybavení pracovníků (režijní náklady). Zadavatel informaci o trvalém nasazení osob na stavbě dal z toho důvodu, aby všichni dodavatelé mohli porovnatelným způsobem stanovit celkovou cenu za nasazení pracovníků, neboť přesnou informaci o intenzitě poskytovaných služeb v době zahájení zadávacího řízení neměl. Dodavatelé tedy při kalkulaci ceny měli počítat s trvalým nasazením všech osob dle soupisu prací; tuto informaci měli všichni dodavatelé jednotně a shodně. Bylo na uvážení dodavatelů, jakým způsobem ke kalkulaci tzv. režijních nákladů přistoupí, přičemž jednou z možností bylo využít kvalifikovaný odhad. Nelze dle Úřadu přičítat zadavateli k tíži, že údaje týkající se dalších běžných služeb (např. rozsah kanceláří na stavbách) neuvedl přesně, neboť těmito informacemi v době přípravy rámcové dohody, jež bude uzavřena na dobu 4 let, sám nedisponoval.
9. Úřad dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že v projednávaném případě je předmětem veřejné zakázky výkon stavebního dozoru. Tomuto předmětu veřejné zakázky odpovídá jak požadovaný doklad o autorizaci k výkonu stavebního dozoru, tak osvědčení Ministerstva dopravy ke stavebnímu dozoru, přičemž dodavatelé mohou předložit oba tyto doklady nebo kterýkoli z nich. Technickou kvalifikaci určuje zadavatel (nikoli dodavatel) a zadavatel odpovídá za to, aby byla stanovena přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky (§ 73 odst. 6 zákona) a nevytvářela bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Tuto povinnost podle Úřadu zadavatel neporušil, neboť požadavek na předložení určitého dokladu o kvalifikaci pracovníka dodavatele v oboru stavebního dozoru odpovídá předmětu veřejné zakázky, jímž je uzavření rámcové dohody na výkon stavebního dozoru.
10. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí také uvedl, že v daném případě zadavatel vymezil jako jednu z osob realizačního týmu pozici „asistent specialista geotechnika“ a pro tuto osobu stanovil požadavky na technickou kvalifikaci podle stanovené náplně činností

této osoby (zejména čl. 4.3. zadávací dokumentace a vysvětlení zadávací dokumentace č. 70), tedy projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce v oboru inženýrská geologie. Zadavatel jako název této pozice tedy možná poněkud nepřesně zvolil pojmenování „asistent specialista geotechnika“, avšak zásadní je, jaký doklad k prokázání technické kvalifikace této osoby požadoval. Dodavatelé věděli z vysvětlení zadávací dokumentace č. 70, že náplní práce této osoby bude kontrola prováděných prací souvisejících s geologickými poměry území včetně sledování a kontroly hydrologických poměrů na stavbě, tedy jim bylo známo, jaké činnosti „asistent specialista geotechnika“ bude vykonávat.

11. Úřad rovněž v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že má za to, že rozhodující pro prokázání technické kvalifikace jsou požadavky zadavatele zveřejněné v zadávací dokumentaci, jak tomu bylo v daném případě. Název pozice není určující (zadavatel mohl použít např. pouze název „specialista“ bez další specifikace oboru), jde pouze o „pracovní“ označení použité zadavatelem. Důležité dle Úřadu je, jakou konkrétní náplň práce bude daná osoba vykonávat, bez ohledu na název funkce. Z tohoto pohledu je stěžejní zadavatelem požadovaný způsob prokázání daného kritéria technické kvalifikace. Zadavatel ve vysvětleních zadávací dokumentace (č. 59 a 70) svůj požadavek na kvalifikaci osoby poskytující služby v oblasti geotechnika nejen potvrdil, ale současně i vysvětlil, z jakého důvodu požadavky takto stanovil i jaké činnosti má daný specialista vykonávat. Zadavatel následně ve svém vyjádření k návrhu (a předtím v rozhodnutí o námítkách) potvrdil, že činnosti v oboru geotechnika předmětem veřejné zakázky nejsou, neboť jsou pro zadavatele zajišťovány jiným způsobem. Samotné nepřesné označení člena týmu by stěžejní mohlo založit netransparentnost.

III. Námítky rozkladu

12. Dne 28. 11. 2018 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 13. 11. 2018. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
13. Na úvod rozkladu navrhovatel zmiňuje, že má za to, že Úřad nesprávně posoudil jednotlivá skutková tvrzení v návrhu a že se nedostatečně zabýval odbornou stránkou daného případu. Trvá na tom, že zadavatel pochybil při stanovení zadávacích podmínek týkajících se nemožnosti srovnatelného nacenění nabídkové ceny, nezákonnosti prokazování kvalifikačních předpokladů, nejasně vymezeného požadavku na složení realizačního týmu a záměny pojmů a požadavků u pozice „asistent specialista v oboru geotechnika“.
14. Konkrétně k jím tvrzené nemožnosti srovnatelného nacenění nabídkové ceny navrhovatel polemizuje zejména s body 99, 101 a 111 napadeného rozhodnutí a setrvává na svém přesvědčení, že vlivem nejasného zadání nemohli dodavatelé provést řádné a srovnatelné nacenění služeb a kalkulaci, což ovlivnilo transparentnost a rovný přístup. Navrhovatel trvá na tom, že je nezbytné zveřejnit přesné požadavky a zadání na společné prostory - kanceláře, IT (datové sklady) apod., anebo tyto požadavky odstranit ze zadávací dokumentace. Pokud požaduje zadavatel relevantní a navzájem porovnatelné nabídky, je dle navrhovatele nutné, aby poskytl uchazečům také informace, v jakém časovém období (doba nasazení), s jakou intenzitou (trvale nebudou požadovány všechny pozice, jak informuje zadavatel) bude poskytování služeb jednotlivými osobami a v jakých mezích může být tato intenzita v průběhu plnění smlouvy měněna, což se nestalo.

15. K námitce týkající se nezákonnosti prokazování kvalifikačních předpokladů navrhovatel sděluje, že trvá na svém názoru, že pokud zadavatel požaduje technickou kvalifikaci (ačkoliv dle zákona nemusí), je třeba, aby se tyto kvalifikační požadavky vztahovaly jednoznačně k předmětu plnění veřejné zakázky. K tvrzení navrhovatele týkajícímu se hodnocení těchto dle mínění navrhovatele nesouvisejících kvalifikačních požadavků se Úřad dle něj v napadeném rozhodnutí nevyjádřil a pouze konstatoval, že zadavatel bude zákonné požadavky požadovat až v rámci jednotlivých minitendrů. Z tohoto důvodu dle navrhovatele trpí napadené rozhodnutí vadou nepřežkoumatelnosti, což je dle jeho mínění zřejmé z bodu 130 napadeného rozhodnutí, kde Úřad chybně uvedl, že kvalifikační požadavek na autorizaci/osvědčení Ministerstva dopravy uvedl zadavatel alternativně.
16. K požadavku zadavatele na minimální strukturu týmu stavebního dozoru a v návaznosti na tuto námitku vymezení pozice „asistent specialista v oboru geotechnika“ a pozice „expert v oboru inženýrské geologie“ navrhovatel uvádí, že v napadeném rozhodnutí Úřad nevzal v potaz veškeré skutečnosti, které uvedl navrhovatel ve svém návrhu a svém následném vyjádření. Úřad dle navrhovatele nezohlednil, že osoba s autorizací v oboru geotechnika byla současně osobou hodnocenou, což mělo vliv na zadání zakázky – dodavatel by tak získal body pro hodnocení za osobu, která se nebude podílet na realizaci zakázky. Z tohoto důvodu navrhovatel ve svém pozdějším vyjádření uvedl hodnotu, kterou se jednotlivé osoby budou podílet na realizaci zakázky (hodnota prací geologa pro realizaci zakázky činí 1-2 %, přičemž hodnota prací geotechnika činí 20 % a více), přičemž s touto skutečností se Úřad dle navrhovatele nevyřadil. Pouze v bodě 150 napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že se jedná o domněnku. Záměna pozic je tudíž dle navrhovatele klíčová pro posouzení daného případu, přičemž že pozice geotechnika bude vykonávána jinak, je uvedeno pouze v rámci správního řízení ze strany zadavatele a nikoliv v samotném zadávacím řízení, k čemuž se měl Úřad v napadeném rozhodnutí vyjádřit, a současně se Úřad nevyřadil se skutečností, že pozice geotechnik je v rámci zadání zakázky hodnocena, avšak dle vyjádření zadavatele bude tato činnost vykonávána jinak jiným subjektem.

Závěr rozkladu

17. S ohledem na skutečnosti uváděné v rozkladu navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

19. Dne 5. 12. 2018 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne k rozkladu navrhovatele, v němž zadavatel předně uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za zcela správné a zákonné.
20. K požadavkům na rozsah a ocenění kanceláří má zadavatel za to, že dodavatelům poskytl v zadávací dokumentaci dostatek informací, přičemž pro porovnatelnost nabídek výslovně stanovil, že předpokládá trvalé nasazení všech pozic, aby mohly být jednotlivé sazby řádně oceněny, tedy intenzita nasazení byla zadavatelem poskytnuta. Zadavatel trvá na tom,

že přesnější informaci nemohl dodavatelům poskytnout, jelikož tuto informaci v době zahájení zadávacího řízení nemohl mít z důvodu rámcové povahy veřejné zakázky, když až v rámci minutendů budou zadavatelem další podmínky plnění těchto dílčích smluv blíže specifikovány. Zadavatel se ztotožňuje se závěry Úřadu, že měli všichni dodavatelé dostatečné informace a stejné podmínky pro nacenění předmětu veřejné zakázky, přičemž průměrně zdatný dodavatel byl schopen podat porovnatelnou nabídku s řádně oceněnou nabídkovou cenou.

21. K požadavkům na kvalifikaci k výkonu stavebního dozoru v podobě autorizace či osvědčení Ministerstva dopravy zadavatel podotýká, že přímo souvisí s předmětem veřejné zakázky, jímž je právě výkon stavebního dozoru. Upozorňuje zároveň, že se oproti tvrzení navrhovatele jedná o kvalifikační požadavek, který nemá vliv na hodnocení nabídek. Zadavatel dává za pravdu Úřadu, že umožnil tento kvalifikační požadavek prokázat alternativně, tudíž nesouhlasí se zpochybněním správnosti bodu 130 napadeného rozhodnutí ze strany navrhovatele.
22. K pozici „asistent specialista v oboru geotechnika“ zadavatel uvádí, že bude provádět práce, pro které je vyžadováno osvědčení o odborné způsobilosti v oboru inženýrská geologie, proto se rozhodl vymezit kvalifikační předpoklady uvedeným způsobem, tato osoba se tedy bude podílet na realizaci veřejné zakázky. Předmětem hodnocení přitom bude referenční zakázka vykázaná touto osobou navíc nad rámec prokazování kvalifikace, přitom tyto reference uváděné nad rámec kvalifikace u osoby „asistent specialista v oboru geotechnika“ budou hodnoceny stejným způsobem. Zadavatel dává za pravdu bodu 150 napadeného rozhodnutí, že navrhovatel jím uváděné číselné údaje nijak nerozvádí a nevysvětluje, jakým způsobem by měly ovlivnit kalkulace dodavatelů, když všichni dodavatelé disponovali stejnými informacemi, kterými se měli řídit.
23. Zadavatel uzavírá, že je přesvědčen, že je napadené rozhodnutí správné a v souladu se zákonem, že se řádně vypořádalo se všemi tvrzeními navrhovatele a je přezkoumatelné. Zadavatel má za to, že zadávací podmínky byly vymezeny v souladu se zákonem a poskytovaly dostatečné informace, aby odborně zdatný dodavatel mohl podat porovnatelnou nabídku. Z toho důvodu zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad v celém rozsahu zamítl.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu zadavatele a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
25. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
26. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

Obecně k přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

27. Navrhovatel má za to, že Úřad nesprávně posoudil jednotlivá skutková tvrzení v návrhu a že se nedostatečně zabýval odbornou stránkou daného případu, shledává tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Toto jeho přesvědčení nesdílím, proto shledávám vhodným nejprve se obecně vyjádřit k přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí jako celku. Otázka přezkoumatelnosti rozhodnutí byla opakovaně řešena i soudní judikaturou, například Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 30 Af 102/2013 - 165 ze dne 10. 12. 2015 mimo jiné konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.*“
28. Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 7 As 291/2015 – 26 ze dne 2. 6. 2016: „*Má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu správní soud vyšel a jak o něm uvážil.*“
29. Citované soudní závěry jsou plně aplikovatelné i na napadené rozhodnutí, které shledávám plně přezkoumatelným, neboť je postaveno na zákonných ustanoveních, obsahuje důkazy pro podporu tvrzených skutečností a úvahy Úřadu v něm obsažené jsou zcela zřejmé, logické a konzistentní.

K námitce nemožnosti srovnatelného nacenění nabídkové ceny

30. V obecné rovině platí, že zadavatel je povinen prostřednictvím zadávací dokumentace poskytnout dodavatelům informace potřebné pro zpracování nabídky a řádné nacenění předmětu plnění. Je tedy nezbytné, aby zadavatel dostatečně vymezil předmět veřejné zakázky, neboť pouze takovým způsobem může docílit toho, že obdrží vzájemně porovnatelné nabídky. Stejně závěry vyplývají také z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 19/2011-116 ze dne 2. 8. 2012, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 72/2012-45 ze dne 22. 11. 2012 a ve kterém Krajský soud uvedl: „*Základem zadávací dokumentace je tedy co nejpřesnější vymezení předmětu veřejné zakázky, provedené natolik podrobným, srozumitelným a co do významu jednotlivých údajů jednoznačným způsobem, který umožní samotné sestavení nabídky, její následné transparentní hodnocení zadavatelem a poté i následné objektivní přezkoumání toho, zda zadavatel hodnotil nabídky takovým způsobem, jakým měl.*“

31. Z výše citovaného rozsudku tedy vyplývá, že zadávací podmínky musí obsahovat takové informace, na základě kterých budou dodavatelé schopni určit nabídkovou cenu předmětu veřejné zakázky. Situace předvídaná tímto rozsudkem dle mého soudu nastala v přezkoumávaném případě dostatečně, jak také Úřad popsal v bodech 99 až 103 a 112 až 114 napadeného rozhodnutí, kde odkázal na příslušné pasáže zadávací dokumentace, z nichž je v základu patrné, jaké vybavení pracovníků a v jakém rozsahu má dodavatel zajistit, aby mohl poskytovat své služby dle rámcové dohody. Není tedy pravdou tvrzení navrhovatele, že toto zadání zadavatele bylo nejasné. Argumenty popsané v bodech 99 až 103 a 112 až 114 napadeného rozhodnutí tuto námitku zadavatele dle mého soudu dostatečně a přesvědčivě vyvrací a plně se s nimi ztotožňují.
32. Navíc je třeba věnovat pozornost také dalším soudním závěrům týkajícím se stanovení zadávacích podmínek zadavatelem. Krajský soud v Brně se zabýval otázkou dostatečného vymezení předmětu veřejné zakázky také ve svém rozsudku č. j. 62 Ca 94/2008 - 130 ze dne 27. 5. 2010, kde rovněž uvedl: *„Vymezení předmětu v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky je tedy základním pravidlem, od něhož se zadavatel nemůže odchýlit. Míra vymezení je skutečně limitována objektivní možností zadavatele disponovat v době zpracovávání zadávací dokumentace dostatečně konkrétními informacemi a objektivní možností vše slovy nebo obrazem v rámci zadávacích podmínek popsat. Je tomu tak podle zdejšího soudu shodně jako v případech kontraktace běžných obchodněprávních vztahů.“* Obdobně judikoval Krajský soud i ve svém rozsudku č. j. 62 Ca 91/2008-103 ze dne 3. 5. 2010, na který správně odkázal Úřad v bodě 107 napadeného rozhodnutí.
33. V předchozím bodě citovaný soudní závěr je právě příležitý pro přezkoumávaný případ, kdy se jedná o uzavření rámcové dohody, jak zdůraznil Úřad v bodech 110 až 112 a 114 napadeného rozhodnutí, s jejichž závěry plně souhlasím. Rámcová dohoda je totiž zvláštním druhem smlouvy v oblasti zadávání veřejných zakázek, která vymezuje pouze smluvní základ pro opakovaná plnění předem obtížně předvídatelného rozsahu se stejným nebo obdobným předmětem a mezi stejnými subjekty. Stanovuje přitom také podmínky plnění, které jsou závazné po celou dobu jejího trvání. Samotné plnění veřejných zakázek je poté realizováno až na základě uzavírání jednotlivých dílčích smluv, které svými podmínkami musí být v souladu s rámcovou dohodou. Samotná rámcová dohoda tak nezakládá žádnou povinnost k definitivnímu plnění ani jedné ze smluvních stran a konkrétní plnění nemusí být ani realizováno, nedejde-li k uzavírání dílčích smluv. Musím tedy souhlasit s Úřadem, že zadavatel právě s ohledem na předmět plnění na blíže neurčených stavbách v ČR v průběhu delšího časového období nemohl stanovit rozsah kancelářského zázemí a technického vybavení na každé stavbě zcela přesně, jak požaduje navrhovatel.
34. Obdobná situace týkající se nemožnosti přesného požadavku na předmět veřejné zakázky týkající se jeho nacenění v případě rámcové dohody byla řešena i v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0193/2018/VZ-01654/2019/323/JKt ze dne 21. 1. 2019, kde je mimo jiné uvedeno: *„Úřad tedy nijak nepochybil, když v bodě 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí deklaroval, že jak znění zadávací dokumentace, tak rámcová dohoda jako institut ze své podstaty umožňují zadavateli poptávat ve smlouvě na dílčí veřejnou zakázku ‚výrazně modifikovaný rozsah plnění‘ a v zadávacím řízení na dílčí veřejnou zakázku stanovit vyšší či nižší počet jednotek (člověkohodin). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že se tento závěr Úřadu vztahuje pouze k danému případu za daných okolností, kdy si*

zadavatel neurčil závazný limit či konkrétní rozsah plnění v rámcové dohodě. (...) Neztotožňuji se tedy s tvrzením navrhovatele, že zadavatel pochybil, když při uzavírání rámcové dohody neurčil dostatečně přesně počet jednotek, který by odpovídal počtu jednotek v dílčí veřejné zakázce. Stejně jako Úřad jsem toho názoru, že užitou smluvní formulací si zadavatel v rámcové dohodě zajistil s ohledem na své zájmy a nemožnost přesného určení svých budoucích potřeb legitimní možnost poptávat výrazně modifikovaný rozsah plnění.“ Byť se v zde citovaném případě jednalo o jinou veřejnou zakázku s jinými zadávacími podmínkami a jiným předmětem plnění než v přezkoumávaném případě, podstatou je fakt, že v případě rámcové dohody nelze po zadavateli požadovat, aby dopředu vyčíslil veškeré své požadavky, které se vztahují k budoucím blíže neurčeným plněním realizovaným až na základě tzv. minutendů týkajících se dílčích konkrétních veřejných zakázek po uzavření rámcové dohody.

35. Co se týče významu zadávací dokumentace v zadávacím řízení, je nepochybné, že se jedná o klíčový dokument zadávání veřejných zakázek, jak bylo uvedeno již v bodě 30 tohoto rozhodnutí. Komentářová literatura (viz JUDr. Vilém PODEŠVA, LL.M., Mgr. Lukáš SOMMER, JUDr. Jiří VOTRUBEC, JUDr. Martin FLAŠKÁR, Mgr. Jiří HARNACH, Mgr. Jan MĚKOTA, JUDr. Martin JANOUŠEK aj. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer) také v tomto duchu hovoří: *„Vzhledem ke skutečnosti, že zadávací podmínky jsou klíčovým dokumentem, na základě něhož se dodavatelé účastní zadávacího řízení, je nezbytné, aby zadavatel věnoval jejich kvalitnímu zpracování nezbytnou pozornost. Zadávací podmínky (ve svém souhrnu) by tak měly obsahovat vymezení veškerých skutečností, které jsou pro dodavatele nezbytné k tomu, aby se mohl kvalifikovaně rozhodnout pro účast a následně se i účastnit zadávacího řízení.“* Ovšem zároveň podotýká, že je třeba požadovat po dodavatelích určitou míru aktivity a znalostí: *„Je však třeba zdůraznit, že hodnocení, zda byly zadávací podmínky stanoveny určitě a jednoznačně, by se mělo provádět z pohledu dodavatele jednajícího s obvyklými znalostmi a péčí s přihlédnutím k podmínkám na trhu, do něž předmět veřejné zakázky svým věcným vymezením a rozsahem spadá. Dle mínění autorů tohoto komentáře nelze přijmout závěr o neurčitosti či nejasnosti zadávacích podmínek pouze na základě toho, že si je některý z dodavatelů vyložil nesprávně, neboť nedisponoval obvyklými znalostmi či nevynaložil obvyklou péči při studiu zadávacích podmínek.“* Na požadovanou odbornou zdatnost a zkušenosti dodavatelů právě poukázal i Úřad v bodech 108, 112 a 114 napadeného rozhodnutí. Jsem tak toho názoru, že Úřad v duchu obou těchto komentářových závěrů postupoval při posouzení namítaných zadávacích podmínek, když zohlednil nejen zákonnou povinnost zadavatele stanovit zadávací podmínky s objektivně možnou určitostí, ale i předpokládanou erudici dodavatelů nutnou pro vypracování jejich nabídek. Důraz na odbornou úroveň dodavatelů ostatně klade i rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 91/2008-103 ze dne 3. 5. 2010, na který odkázal již Úřad v bodě 107 napadeného rozhodnutí.
36. V návaznosti na výše uvedené jsem přesvědčen, že Úřad dostatečně posoudil postup zadavatele při stanovení předmětných zadávacích podmínek a přesvědčivě vyvrátil námitku navrhovatele ohledně jejich nedostatečné určitosti a z toho plynoucí hrozby podání neporovnatelných nabídek dodavateli. K tomu blíže poukazuji na bod 112 napadeného rozhodnutí s tím, že zdůrazňuji závěr Úřadu, že zadavatel nemusí stanovit zadávací podmínky do úplných podrobností, ale pouze do podrobností nezbytných pro účast v zadávacím řízení, a že v přezkoumávaném případě byl dodavatelům v zadávací dokumentaci poskytnut

dostatek konkrétních informací, na základě nichž se mohli účastnit zadávacího řízení. K tomu opětovně odkazují na body 99 až 102 a 114 napadeného rozhodnutí, kde jsou zmíněna a aplikována příslušná ustanovení zadávací dokumentace o dané problematice pojednávající.

37. Nemohu souhlasit s navrhovatelem ani ohledně jeho tvrzení, že zadání zadavatele ovlivnilo transparentnost a rovný přístup v zadávacím řízení. Co se týče transparentnosti, lze odkázat na závěr Krajského soudu v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Af 73/2010 ze dne 28. 5. 2012, ve kterém je uvedeno: *„Transparentním postupem pak soud chápe takový postup, který nevzbuzuje pochybnosti o tom, že zadavatel jedná regulérně. Naopak, jak již zdejší soud uvedl například ve svém rozhodnutí ve věci sp. zn. 31 Ca 166/2005, požadavek transparentnosti není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány, takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“* Přezkoumávané zadávací podmínky nevykazují pochybnosti o záměrech zadavatele, když zadavatel v rámci nich poskytl dodavatelům takové informace, které mohl mít k dispozici v rámci uzavírání rámcové dohody, avšak před realizací na ni navazujících dílčích konkrétních veřejných zakázek. K dodržení zásady rovného zacházení potom odkazují na bod 111 napadeného rozhodnutí s tím, že zadávací dokumentace neprovádí žádnou nežádoucí diferenciaci dodavatelů a zakládá dopředu známé podmínky, které platí pro všechny dodavatele bez výjimky po celou dobu zadávacího řízení.
38. K poznámce navrhovatele, že měl zadavatel dle něj nedostatečně upřesněné požadavky odstranit ze zadávací dokumentace, dodávám, že jak z výše popsaného vyplývá, v první řadě nepovažuji řečené požadavky zadavatele za nejasné. Proto také neshledávám opodstatněnost požadavku navrhovatele tyto podmínky ze zadávací dokumentace zcela vyjmout. V této souvislosti odkazují na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 3/2015-44 ze dne 19. 12. 2016, v němž se soud vyjádřil následovně: *„Předně soud považuje za nutné konstatovat, že každý zadavatel při zadávání veřejné zakázky reaguje na svoji potřebu a k té samozřejmě směřuje svou snahu o uzavření smlouvy prostřednictvím veřejné zakázky. Podle názoru soudu je naprosto v pořádku, pokud zadavatel reaguje vypsáním zakázky na svoji vzniklou potřebu řešení určité situace. Z povahy věci tak samotná potřeba zadavatele v sobě implikuje omezení pro její řešení, neboť určité zájmy zadavatelů v sobě implikují pouze limitní množství řešitelů.“* Dále lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 87/2008 ze dne 9. 7. 2009, v němž uvedený soud konstatoval, že *„[p]ředmět veřejné zakázky vychází z potřeb zadavatele a může mít nejrůznorodější charakter daný jeho věcným obsahem, potřebami zadavatele, jeho finančními možnostmi, apod.“* Za předpokladu dodržení zákonných podmínek je tak již na zadavateli, jak si zadávací podmínky nastaví a co v rámci nich bude požadovat včetně požadavků na způsob tvorby nabídkové ceny dodavatele, při vědomí faktu, že se o veřejnou zakázku budou ucházet takoví dodavatelé, kteří disponují obvyklou mírou znalostí a zkušeností v daném oboru.
39. Co se týče zpochybnění bodu 101 napadeného rozhodnutí navrhovatelem, tak dodávám, že v něm Úřad zmínil odkaz na Metodický pokyn Ministerstva dopravy, jenž je přílohou návrhu rámcové dohody, kterým právě zadavatel dal uchazečům jisté vodítko pro materiálně technické zázemí pro výkon stavebního dozoru, které jim mohlo napomoci při tvorbě jejich nabídkové ceny. Tento argument správně zmínil Úřad na podporu vyvrácení námitky navrhovatele, že zadávací podmínky byly v tomto ohledu nedostatečné. Je třeba zároveň

připomenout, že tento metodický pokyn je třeba chápat jako podpůrný dokument, ze kterého zadavatel může vycházet, ale nemá závazný charakter zákona, a proto se od něj může i odchýlit, pokud ve všech aspektech neodpovídá jeho potřebám.

40. Tvrzení navrhovatele, že znění zadávací dokumentace v předchozích zadávacích řízeních bylo dle něj jednoznačnější, nemůže nijak svědčit o tom, že stávající zadávací dokumentace není v souladu se zákonem, když právě v jejím aktuálním znění může lépe odrážet současné potřeby zadavatele, které se oproti dřívějšímu mohly změnit. Stejně tak ani větší počet žádostí o dodatečné informace ve stávajícím zadávacím řízení nemůže být indicií nezákonnosti zadávací dokumentace, když důvodem může být například i složitost dané veřejné zakázky, její rozsah či větší množství potenciálních dodavatelů jevících zájem právě o tuto zakázku. V těchto aspektech považuji rozkladové námitky navrhovatele za příliš obecné a irelevantní ve vztahu k napadenému rozhodnutí. Nemohou tak vyvrátit závěry Úřadu odůvodněné v napadeném rozhodnutí, jež jsou opřeny o dostatečná skutková zjištění, která navrhovatel vlastně nijak nerozporuje ani přesvědčivě nevyvrací.

K námitce nezákonnosti prokazování kvalifikačních předpokladů

41. Obecně k technickým kvalifikačním předpokladům uvádím, že při jejich formulaci se vždy střetává zájem na co největším otevření soutěže (a to co nejvíce dodavatelům) a zájem na zachování co největší jistoty, že poskytnuté plnění bude dostatečně kvalitní. Stejný názor sdílí i odborná literatura (Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach J., Měkota J., Janoušek, M. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2016, s. 31), která uvádí: *„V zadávacím řízení se přitom z povahy věci střetávají dva protichůdné principy, totiž omezení dodavatelů, mezi nimiž může proběhnout soutěž o nejhodnější nabídku, pouze na ty, kteří splňují kvalifikaci a u nichž je tak dán předpoklad kvalitního plnění v budoucnu, a na druhé straně obecný zájem na co nejširším zachování hospodářské soutěže.“* Zadavatel má tedy technickými kvalifikačními předpoklady nastavit určitý limit, jehož naplnění dodavatelem znamená, že daný dodavatel je pro plnění veřejné zakázky technicky zdatným a způsobilým partnerem. Požadavky zadavatele však musí být přiměřené a v souladu se zásadami obsaženými v § 6 zákona, mimo jiné musí být odůvodněny s ohledem na složitost a rozsah předmětu plnění dané veřejné zakázky. Zadavatel tedy má možnost klást konkrétní požadavky na splnění technických kvalifikačních předpokladů, avšak tyto požadavky jsou limitovány zejména povinností dodržet základní zásady postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek a dále předmětné požadavky nemohou vést k bezdůvodnému omezení účinné hospodářské soutěže.
42. Požadavky na kvalifikaci se zabýval např. rozsudek Krajského soudu č. j. 62 Af 21/2016-45 ze dne 8. 8. 2017: *„Rozsah kvalifikace musí odpovídat rozsahu a složitosti veřejné zakázky a požadavky na kvalifikaci musí být přiměřené. Při posuzování stanovených (nejen) technických kvalifikačních předpokladů přitom nelze odhlédnout od podmínek na trhu či konkrétních důsledků, které stanovené kvalifikační předpoklady mohou u uchazečů vyvolat. (...) Míra přísnosti požadavků na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů je odvislá od řady okolností, jež souvisejí s druhem, rozsahem a složitostí předmětu plnění veřejné zakázky.“* Úřad v bodech 125, 128 až 131 napadeného rozhodnutí právě v duchu tohoto citovaného judikátu posoudil a aproboval zákonnost navrhovatelem napadeného požadavku zadavatele k prokázání splnění technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona vyžadujícího u vyjmenovaných osob, které se budou podílet na plnění veřejné

zakázky, autorizační osvědčení a/nebo oprávnění Ministerstva dopravy k výkonu stavebního dozoru.

43. Se závěry Úřadu ve výše jmenovaných bodech napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji. Zejména pak chci poukázat na bod 125 napadeného rozhodnutí, v němž Úřad správně zdůraznil, že požadavek na předložení řečeného dokladu o kvalifikaci pracovníka dodavatele v oboru stavebního dozoru odpovídá předmětu veřejné zakázky, jímž je uzavření rámcové dohody na výkon stavebního dozoru. Tento svůj závěr Úřad rozvedl i v bodě 131 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že zákonnou povinnost zadavatel splnil, neboť jím požadovaná kritéria technické kvalifikace korespondují s předmětem veřejné zakázky (týkají se výkonu stavebního dozoru na stavbách pozemních komunikací) a jsou přiměřená i jejímu rozsahu a složitosti (nadlimitní zakázka s předpokládanou hodnotou 330 mil. Kč). Uvedené argumenty Úřadu tedy vyvrací navrhovatelem namítanou nezákonnost prokazování kvalifikačních předpokladů. Navrhovatel sám zároveň apeluje na požadavek, aby se kvalifikační požadavky vztahovaly jednoznačně k předmětu plnění veřejné zakázky, což je v daném případě dle mého názoru zcela splněno, jak o tom ovšem i pojednal Úřad v napadeném rozhodnutí.
44. Oproti tvrzení navrhovatele mám za to, že Úřad správně v bodě 130 napadeného rozhodnutí uvedl, že kvalifikační požadavek na autorizaci/osvědčení Ministerstva dopravy vymezil zadavatel alternativně. Správnost výkladu tohoto požadavku zadavatele vyplývá i z bodu 70 napadeného rozhodnutí, v němž je popsán přímo daný požadavek zadavatele vyplývající ze zadávací dokumentace s užitím dvou spojek s lomítkem „a/nebo“. V bodě 120 napadeného rozhodnutí alternativnost tohoto požadavku potvrzuje i zadavatel odvolávaje se na umožnění co nejširší hospodářské soutěže pro uzavření rámcové dohody. Je třeba také připomenout, že k prokázání této kvalifikace pro uzavření rámcové dohody stačila zadavateli forma čestného prohlášení, jak Úřad zmínil v bodech 126 a 130 napadeného rozhodnutí. Teprve pro plnění navazujících veřejných zakázek počítal zadavatel s požadavkem na předložení originálu, což nasvědčuje jeho snaze o co nejširší hospodářskou soutěž při uzavírání rámcové dohody.
45. K připomínce navrhovatele, že měl zadavatel vyžadovat autorizaci v oboru, neboť podle novelizovaného stavebního zákona může stavební dozor vykonávat pouze autorizovaná osoba v rozsahu svého oboru, že tedy nepostačuje pouze oprávnění Ministerstva dopravy, podotýkám, že se plně ztotožňuji s vypořádáním této námítky Úřadem v bodě 128 napadeného rozhodnutí. Úřad zde konstatoval, že je oprávněn posuzovat pouze soulad postupu zadavatele se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Úřadu tak nepřísluší posuzovat požadavky zadavatele s ohledem na jiné právní předpisy. V projednávaném případě dospěl Úřad k závěru, že stanovená technická kvalifikace souvisí s předmětem veřejné zakázky, což rovněž dostatečně vyargumentoval.
46. Co se týče námítky navrhovatele, že se Úřad v napadeném rozhodnutí nevyjádřil k hodnocení těchto dle mínění navrhovatele „nesouvisejících kvalifikačních požadavků“, tak uvádím, že tvrzení, že by tento kvalifikační požadavek, měl mít vliv na hodnocení nabídek, navrhovatel neuvedl ve svém návrhu a hlavně ani ve svých námitkách, z jejichž obsahu má návrh právě vycházet. Úřad se tak k této námitce ani vyjádřit nemohl, protože před něj vůbec nebyla vznesena, hlavně pak nebyla vznesena ani vůči zadavateli v námitkách navrhovatele. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí tak v tomto ohledu vůbec

nemohla nastat, jakože jsem ji neshledal ani ve vztahu k napadenému rozhodnutí jako celku (blíže viz body 27 až 29 tohoto rozhodnutí). Ostatně dle vyjádření zadavatele k rozkladu se jedná o kvalifikační požadavek, který nemá vliv na hodnocení nabídek.

K námitce o záměně pojmů a požadavků u pozice „asistent specialista v oboru geotechnika“

47. Co se týče námitky navrhovatele směřující proti požadavkům zadavatele na pozici „asistent specialista v oboru geotechnika“, tak mám za to, že se jejím vypořádáním Úřad v napadeném rozhodnutí zabýval dostatečně. Především v bodech 142 až 146 a 149 napadeného rozhodnutí Úřad správně dovedl, že byť danou pozici zadavatel označil jako „asistent specialista v oboru geotechnika“, z jeho požadavků v zadávací dokumentaci je zřejmé, že požadoval osobu s kvalifikací odborné způsobilosti v oboru inženýrské geologie. Úřad také zdůraznil, že ze zadávací dokumentace i jejího vysvětlení je nepochybné, že náplň práce této osoby bude kontrola prováděných prací souvisejících s geologickými poměry území včetně sledování a kontroly hydrologických poměrů na stavbě a že tedy tato osoba bude členem týmu stavebního dozoru.
48. Úřad rovněž zmínil, že pod pozicí označenou jako „asistent specialista v oboru geotechnika“ zadavatel nepožaduje osobu s autorizací v oboru geotechnika, jelikož činnosti spadající pod tuto odbornost nejsou předmětem veřejné zakázky. K námitce navrhovatele, že tuto skutečnost zadavatel uvedl až ve správním řízení, dodávám, že dle závěrů Úřadu včetně jeho odkazů na příslušné pasáže zadávací dokumentace je zjevné, že zadavatel v zadávacích podmínkách nepožadoval po žádné osobě autorizaci pro obor geotechnika, což dokládá, že tato činnost nespádala pod předmět veřejné zakázky. Tudíž potvrzení zadavatele ve správním řízení, že si tuto činnost zajistí jinak, lze považovat za deklaratorní osvědčení faktu, který byl již v zadávacím řízení zřejmý ze zadávací dokumentace.
49. Úřad se v bodě 146 napadeného rozhodnutí vypořádal i s navrhovatelem uvedeným údajným rozporem v zadávacích podmínkách, kde figurovalo i uvedení pozice „expert inženýrská geologie“ s tím, že ze zadávací dokumentace je zřejmé, že zadavatel do složení realizačního týmu tohoto experta nezařadil a tudíž pro něj ani nestanovil požadavky na technickou kvalifikaci.
50. Po shrnutí výše uvedeného je ze závěrů napadeného rozhodnutí nepochybné, že zadavatel pod označením pozice „asistent specialista v oboru geotechnika“ požadoval odborníka s osvědčením o odborné způsobilosti v oboru inženýrské geologie, přičemž žádný další subjekt s touto požadovanou způsobilostí ani pod jiným označením pozice v zadávacích podmínkách nefiguroval. Ani zadavatel nepožadoval v rámci předmětu veřejné zakázky žádnou osobu s autorizací v oboru geotechnika. Tudíž se nemohu ztotožnit s námitkou navrhovatele ohledně záměn pozic. Dávám tak za pravdu Úřadu, že zadavatel danou pozici označil nepřesným nadpisem „asistent specialista v oboru geotechnika“, když reálně požadoval pro tuto osobu kvalifikaci v oboru inženýrské geologie. Rozhodné však je, jakou konkrétní náplň práce bude daná osoba vykonávat, bez ohledu na název funkce, jak podotkl Úřad. Ze zadavatelem požadovaného způsobu prokázání daného kritéria technické kvalifikace – osvědčení v oboru inženýrské geologie je pak určující, co zadavatel po tomto subjektu reálně požaduje. Vymezení této pozice včetně jasně daného požadavku na její kvalifikaci dává všem uchazečům dostatečné vodítko osobu s jakou odborností do svých nabídek zařadit.

51. Co se potom týče hodnocení této osoby, tak předmětem hodnocení bude referenční zakázka vykázaná touto osobou navíc nad rámec prokazování kvalifikace, jak i potvrdil zadavatel. Jak je z výše popsaného zřejmé, vše se týká osoby s označením „asistent specialista v oboru geotechnika“ s doloženou kvalifikací v oboru inženýrské geologie, tato kvalifikace je zadavatelem požadována a tato pozice bude hodnocena. Nejde tedy o to, jak tvrdí navrhovatel, že by byla hodnocena osoba s kvalifikací geotechnika, která se na plnění zakázky podílet nebude, resp. zadavatel si její činnost zajistí mimo veřejnou zakázku. O záměnu pozice a z ní vyplývající hodnocení osoby, která nebude participovat na předmětu veřejné zakázky, se tak jednat nemůže. Tato námitka navrhovatele je tak bezpředmětná.
52. Stejně tak jsou irelevantní navrhovatelem uváděné procentuální hodnoty, v nichž bez dalšího vysvětlení odhaduje, že hodnota prací geologa pro realizaci zakázky činí 1-2 %, hodnota prací geotechnika činí 20 % a více, když se zde pouze jedná o osobu s kvalifikací v oboru inženýrské geologie, byť zmatečně označenou nadpisem „asistent specialista v oboru geotechnika“. Činnost s kvalifikací geotechnika ovšem není předmětem veřejné zakázky, čímž lze doplnit závěr Úřadu v bodu 150 napadeného rozhodnutí, který správně uvádí, že navrhovatel dané číselné údaje nijak nerozvádí a nevysvětluje, jakým způsobem by měly ovlivnit kalkulace dodavatelů. K tomu dodávám, že takto vyčísleným údajům skutečně nic v zadávací dokumentaci nenasvědčuje a ani ze zadávacích podmínek nikterak nevyplývají. Navrhovatel je ostatně nevedl ani ve svých námitkách, ani v návrhu, pouze až ve svém vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Ovšem v souvislosti s těmito čísly navrhovatel na žádný článek zadávací dokumentace vůbec neodkazuje, nikterak tedy neozřejmuje, proč a jak k těmto počtům dospěl. Tuto námitku tedy považuji za zcela neurčitou.
53. Lze tak shrnout, že navrhovatel v námitkách konstruuje situaci, která v zadávacím řízení reálně nemohla nastat, že by se střetlo hodnocení osoby s kvalifikací v oboru inženýrské geologie, kterou zadavatel byt pod nadpisem „asistent specialista v oboru geotechnika“ reálně požaduje, a osoby s kvalifikací geotechnika, kterou však zadavatel v rámci předmětu veřejné zakázky nepožaduje. Zbývá tak pouze pozice „asistent specialista v oboru geotechnika“ s kvalifikací v oboru inženýrské geologie, kterážto byla v zadávací dokumentaci a v jejím vysvětlení jednoznačně popsána a její náplň práce je tak všem uchazečům zřejmá, jakož i fakt, že se na realizaci veřejné zakázky podílet bude.
54. Mohu tedy uzavřít, že zadavatel navrhovateli zavedl příčinu k jeho námitce, když nepřesně označil pozici, pro kterou požadoval kvalifikaci v oboru inženýrské geologie, nadpisem „asistent specialista v oboru geotechnika“. Tuto svou chybu při formálním označení dané pozice ale zadavatel napravil dostatečně podrobným a jednoznačným vymezením náplně práce a od ní se odvíjející požadované kvalifikace této osoby, která byla všem uchazečům ze zadávací dokumentace dostatečně zřejmá, což správně reflektoval Úřad v napadeném rozhodnutí. Je třeba vždy požadavky zadavatele posuzovat podle obsahu popisujícího jejich podrobné vymezení, a nikoli podle formy (či nadpisu). V této souvislosti lze rovněž apelovat na presumovanou profesionalitu dodavatelů (viz i bod 35 tohoto rozhodnutí), jak bylo např. konstatováno i v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0146/2018/VZ-31305/2018/322/JSu ze dne 29. 10. 2018: *„Dovozená presumpce profesionality se promítne i do té roviny, že zadavatel nemusí stanovit veškeré dílčí zadávací podmínky zcela přesně a kompletně, ale může se důvodně spoléhat na to, že dodavatelé disponující obvyklými znalostmi a zkušenostmi případně odchytky od zákonné formulace, nebo nedostatky*

zadávacích podmínek sami překlenou, resp. že jim takto „nekompletní“ zadávací podmínky nebudou bránit v podání nabídky. Posouzení splnění podmínky stanovení zadávacích podmínek v dostatečných podrobnostech pro to, aby se dodavatelé mohli účastnit zadávacího řízení na veřejnou zakázku, tak musí probíhat právě ve vztahu k dodavatelům s určitou mírou odbornosti.“ Jsem tedy spolu s Úřadem přesvědčen, že zadavatel danou pozici navzdory matoucímu nadpisu popsal a vymezil dostatečně podrobně, aby ji dodavatelé mohli zařadit do svých nabídek v zadávacím řízení.

55. Pro úplnost v souvislosti s výše citovanými rozsudky uvádím, že ačkoli byly tyto vydány ve vztahu k účinnosti předchozího zákona, který se nevztahuje k šetřenému případu, lze obecné závěry vyslovené jmenovanými soudy vztáhnout i na postup zadavatele v předmětné veřejné zakázce, resp. na aplikaci aktuálního zákona o zadávání veřejných zakázek.
56. Zadavatel sice rozporoval napadené rozhodnutí jako celek, ale už nevznášel žádné konkrétní námitky proti vypořádání svého tvrzení ohledně údajně nejasně vymezeného požadavku na složení realizačního týmu Úřadem, přezkoumal jsem tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu z pohledu jejich zákonnosti a z hlediska zákonnosti postupu Úřadu, který jejich vydání předcházelo. S body 133 až 139 napadeného rozhodnutí jsem se v tomto ohledu ztotožnil.
57. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, které jeho vydání předcházelo, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, že se zadavatel porušení zákona nedopustil. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Napadené rozhodnutí je tedy zákonné a věcně správné.

VI. Závěr

58. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu navrhovatele.
59. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 – Nusle
2. Mgr. Zuzana Tinhoferová, advokátka advokátní kanceláře Tinhoferová, Staňkova 557/18a, 602 00 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy